

Ξενοφών, Απομνημονεύματα, Α, 6, 14

Γ1. Και εγώ ο ίδιος, λοιπόν, Αντιφώντα, όπως ακριβώς κάποιος άλλος ευχαριστιέται ή με καλό άλογο ή σκύλο ή πουλί, έτσι και ακόμα περισσότερο ευχαριστιέμαι με καλούς φίλους και, εάν έχω κάτι καλό, τους διδάσκω και τους συνιστώ σε άλλους από τους οποίους νομίζω ότι κάπως θα ωφεληθούν οι ίδιοι στην αρετή. Ξετυλίγοντας, επιπλέον, τους θησαυρούς των παλαιών σοφών ανδρών, που εκείνοι άφησαν, αφού τους κατέγραψαν σε βιβλία, μελετώ από κοινού με τους φίλους, και αν βλέπουμε κάτι καλό, το παίρνουμε. Θεωρούμε, επιπλέον, μεγάλο κέρδος, εάν γινόμαστε φίλοι μεταξύ μας. Όταν, λοιπόν, εγώ άκουγα αυτά, μου φαινόταν ότι και ο ίδιος ήταν ευτυχισμένος και ότι οδηγούσε τους ακροατές στην καλοσύνη.

Γ2.α. ἴδωμεν

γενοῦ

ὠφελικένας

συνέστησας - συνιστάντος

Γ2.β. ὄρνιν

τισί(ν)

σοφάς

μεῖζον - μέγιστον

τούτων

Γ3.α. ἄν τι ὀρῶμεν ἀγαθόν, ἐκλεγόμεθα:

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει αόριστη επανάληψη στο παρόν και στο μέλλον.

Υποθετικός λόγος του μη πραγματικού:

εἴ τι ἑωρῶμεν ἀγαθόν, ἐξελεγόμεθα ἄν.

Γ3.β. φίλοις: δοτική της αιτίας εκ του ψυχικού πάθους ἤδομαι

εἰς ἀρετήν: εμπρόθετος προσδιορισμός του σκοπού

ἀλλήλοις: δοτική αντικειμενική στο επίθετο φίλοι

φίλοι: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ἡμεῖς

ἀκούοντι: επιρρηματική, χρονική μετοχή, συνημμένη στη δοτική προσωπική ἐμοί

εἶναι : Είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα ἐδόκει.